

כתיבה ועריכה ופירוש המילים: המורה אלי פורה

אַחְרֵי מוֹתֵי / חיים נחמן ביאליק

לזכר N.

אַחְרֵי מוֹתֵי סָפְדוּ כָּכָה לִי :

”הָיָה אִישׁ – וְרָאוּ: אֵינְנוּ עוֹד ;

קִדְּמָה זְמַנּוֹ מֵת הָאִישׁ הַזֶּה,

וְשִׁירַת חַיָּו בְּאִמְצַע נִפְסָקָה ;

וְצַר ! עוֹד מְזֻמָּר אֶחָד הָיָה-לוֹ –

וְהִנֵּה אָבֵד הַמְזֻמָּר לְעַד,

אָבֵד לְעַד !

וְצַר מְאֹד ! הֵן כְּנֹר הָיָה-לוֹ –

נִפְּשׁ חַיָּה * וְקִמְלָהּ, (*מְמַלְלָה – מלשון מילה: מספרת; אומרת. "מי ימלל גבורות ישראל...")

וְהַמְשׁוֹרֵר מֵהֵי דְבָרוֹ בּוֹ

אֶת-כָּל-הַיְי לְבוֹ הַגִּיד לוֹ,

וְכָל- *הַנִּימִין יָדוֹ דוֹכְבָהּ,

אֲךָ כִּי אֶחָד בְּקִרְבוֹ *הַכְּחִיד,

סָחוֹר סָחוֹר לוֹ אֶצְבְּעוֹתָיו *פָּזוּ,

*נִימָה אַחַת אֶלְמָה נִשְׁאַרָה,

אֶלְמָה נִשְׁאַרָה עַד-הַיּוֹם !

וְצַר מְאֹד, מְאֹד !

כָּל-נִימָה זָעָה *נִימָה זוֹ,

דוֹמָם זָעָה, דוֹמָם רָעָדָה,

אֶל-מְזֻמָּרָה, *דוֹכָה גוֹאֲלָה,

כְּמִתָּה, צְמָאָה, עֲגָמָה, נִכְסָפָה,

כְּאִשֶׁר יַעֲגֵם לָב לְמִזְמָן לוֹ ;

וְאִם-הִתְמַהֵמָה – בְּכָל-יּוֹם חִכְתָּה-לוֹ

וּבִנְהִימָה *טְמִיכָה שְׂוָעָה-לוֹ –

וְהוּא הִתְמַהֵמָה אֶף לֹא-בָּא,

אֶף לֹא-בָּא !

וְגִדּוֹל מְאֹד, מְאֹד הַכָּאב !

הָיָה אִישׁ – וְרָאוּ: אֵינְנוּ עוֹד,

וְשִׁירַת חַיָּו בְּאִמְצַע נִפְסָקָה ;

עוֹד שִׁיר מְזֻמָּר אֶחָד הָיָה-לוֹ,

וְהִנֵּה אָבֵד הַמְזֻמָּר לְעַד,

אָבֵד לְעַד !

תרס"ד.

(*הַנִּימִין – מלשון נימה; ובהשאלה: צלילו של מיתר של כינור)

(*הַכְּחִיד – הכחיש; התעלם; הסתיר)

(*פָּזוּ – דלגו; כרכרו; רקדו)

(*נִימָה – ראה לעיל: מיתר של כינור; טון; צליל)

(*נִימָה – ראה לעיל: מיתר של כינור; טון; צליל)

(*דוֹכָה – משיר השירים: אהובה, הגואל אותה, את הנימה)

(*טְמִיכָה – טמיר: עלום; חבוי; מוסתר)